

выяснить, было ли оно устаревшим для Б. Пастернака и Толковому словарю русского языка С. И. Ожегова, Н. Ю. Шведовой (2010), с целью убедиться, является ли оно устаревшим для нас.

В раннем творчестве Пастернака наблюдается большое количество устаревших слов, их можно найти почти в каждом стихотворении, например: в стихотворении «Нескучный сад» 1917 г. обнаруживаем: *О свежестъ, о капля смарагда...* (*смарагд* – старое название изумруда); в стихотворении «Волны» 1931 г. – *Ты – край, где женщины в Путивле зегзицами не плачут впрядь...* (*зегзица* – кукушка); в стихотворении «Бальзак» 1927 г. – *Беспечно мчатся тильбюри...* (*тильбюри* – легкая открытая двухколесная карета). Отметим, что данные слова являлись устаревшими уже для самого поэта. В раннем творчестве Б. Пастернака количество архаизмов превышало количество историзмов.

В зрелый период творчества Пастернака ситуация изменилась, и историзмы стали преобладать. Язык поэта претерпел изменения. Ранее архаизмов в сегодняшнем понимании обнаруживалось больше, потому что для поэта они таковыми не являлись, и он использовал их чаще. Затем они устарели и для автора, поэтому, возможно, он стал использовать их реже. Но нам неизвестно, в какой именно момент слово стало устаревшим: процесс устаревания не происходит за одно мгновение. Возможно, на момент написания Б. Пастернаком стихотворения какое-то слово еще не было таковым, но в словаре, составленном на несколько лет позже, оно уже могло быть помечено как устаревшее.

Заметим, что если какое-то слово было архаизмом для Б. Пастернака, то чаще всего он использовал его в качестве сравнения или метафоры. Если же слово не являлось архаизмом для поэта, то оно употреблялось автором в прямом значении. У историзмов этой динамики не наблюдается.

Изменения в языке происходят быстрее, чем нам порой кажется: Б. Пастернак творил не так давно, в XX веке, но с тех пор произошло множество изменений.

II. Навіцкі

МОЎНЫЯ ГУЛЬНІ ІНТЭРНЭТ-МЕМАЎ

У сучаснай лінгвістыцы шмат даследаванняў так ці інакш звязана з тэорыяй маўленчага акта. Кожнае выказванне мае маўленчую інтэнцыю, дасягае сваёй мэты шляхам выкарыстання розных інструментаў: моўных, нямоўных, іх камбінацыі.

Дзякуючы развіццю візуальных тэхналогій і выкарыстанню іх у якасці інструментаў зносін, атрымлівае развіцце дыкурс, які прапаноўвае тэкст, створаны не толькі моўнымі сродкамі.

Такія тэксты можна называць па-рознаму: палікодавыя, крэалізаваныя, відзавербальныя, семіятычна складаныя. Да аб'екта ўвагі нашай працы,

інтэрнэт-мемаў, больш за ўсё падыходзіць назва «палікодавы тэкст», астатнія азначэнні, на наш погляд, перадаюць сутнасць з'явы не зусім дакладна. Інтэрнэт-мемы з'яўляюцца менавіта палікодавымі тэкстамі, таму што яны з самага пачатку з'явіліся ў такой форме ў адрозненне, напрыклад, ад крэалізаваных тэкстаў, якія былі знарок семіятычна ўскладненыя. Доказам гэтага з'яўляецца гісторыя з'яўлення мемаў. У даследаванні прасочваецца гісторыя развіцця культуры інтэрнэт-мемаў, падаецца храналагічная класіфікацыя паводле часу з'яўлення канкрэтнага тыпу мемаў.

Мем – знакавая адзінка інфармацыі, ён павінен быць пазнавальным большасцю прадстаўнікоў той ці іншай моўнай культуры і актыўна імі выкарыстоўвацца. Мы вылучаем эматыконы – невялічкія выявы твараў з рознымі эмоцыямі, створаныя са знакаў прыпынку. Наступнымі лагічна дадаць у якасці мемаў аскі-арты – выявы вялікага памеру, цалкам створаныя са знакаў прыпынку. Адрозніваюцца ад эматыконаў яны тым, што адлюстроўваюць не толькі эмоцыі, але і проста нейкія выявы. Эматыконы і аскі-арты з'явіліся таму, што тэхнічна нельга было выкарыстоўваць графічныя выявы ў інтэрнэт-камунікацыі.

Калі з'явіліся імідж-борды, якія дазволілі прытасоўваць графічныя выявы да паведамленняў, развіцце атрымалі такія віды інтэрнэт-мемаў, як макрасы, дэматыватары, коміксы, візуальныя мемы і мемы з наяўнасцю моўнай гульні. Яны адрозніваюцца ў большасці складаным механізмам стварэння і выкарыстоўвання, што ў сваю чаргу залежыць заўсёды ад тэхнічных магчымасцяў інструментаў інтэрнэт-камунікацыі.

Інтэрнэт-мемы з'яўляюцца натуральнай часткай інтэрнэт-камунікацыі, бо яны развіваліся адначасова з развіццем яе тэхналогій. Інтэрнэт-мемы – частка культуры чалавека, таму сучасную апасродкаваную камунікацыю без іх уявіць нельга. На наш погляд, мемы прадоўжаць развіцце разам з удасканаленнем тэхналогій зносін і, напэўна, працягнуць пашыраць сваю прысутнасць у сучаснай інтэрнэт-культуры.

Олтулу Альпер

НОМИНАЦИИ ДЕНЕЖНЫХ ЕДИНИЦ В «ЗЕРКАЛЕ» РУССКОЙ ФРАЗЕОЛОГИИ

Фразеологизмам присуще выражение национально-культурной специфики, которая находит свою актуализацию в передаче особенностей образа жизни и характера народа, его истории, традиций, обычаев и быта, свойственных для той или иной фразеологической единицы. Фразеологизмы выступают своеобразными носителями культурных установок и стереотипов конкретного этноса.

Предпринятый анализ фразеологического фонда русского языка, в состав которого включаются номинации денежных средств, показал, что во